

SKATTEMINISTERIET

Skattedepartementet

Den 27. januar 1989

Justitsministeriet

Ved skrivelse af 27. december 1988 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle yderligere bemærkninger i anledning af genfremsættelsen af forslag til lov om registreret partnerskab (L 117) og forslag til lov om ændring af ægteskabsloven, arveloven, straffeloven og lov om afgift af arv og gave (L 118).

I den anledning skal Skattedepartementet anbefale Justitsministeriet at foranledige, at ændringslovens § 4 formuleres således:

»§ 4

I lov om afgift af arv og gave, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 6. februar 1987, som ændret ved § 5 i lov nr. 360 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 A, stk. 1 ophæves *litra b*).
Litra c)–g) bliver herefter *litra b)–f*).
2. I § 2 A, stk. 2, udgår »eller b«.
3. I § 44, stk. 1, ændres »litra g« til: »litra f«.

Skattedepartementet skal endvidere bemærke, at vedtagelse af lovforslagene kan give problemer i forbindelse med reglerne i EF-traktaten og Wienerkonventionen om rettigheder og immunitet for henholdsvis ansatte ved EF og udsendte diplomater. Dette kan illustreres ved følgende eksempel:

Et registreret par opgiver bopælen her i landet og flytter til Bruxelles, hvor den ene part er ansat ved EF, mens den anden part er »hjemmegående«.

EF-traktatens artikel 13 og 14 bestemmer, at EF har beskattingsretten til indkomst ved arbejde for EF. En EF-ansat og dennes ægtefælle anses for stadig at være hjemmehørende i den stat, hvor de havde bopæl inden ansættelsen

ved EF. Den stat, hvori EF-ansættelsen udføres, kan derfor ikke beskatte den EF-ansatte og dennes ægtefælle som personer, der er hjemmehørende i denne stat.

Efter en vedtagelse af lovforslaget om registreret partnerskab vil Danmark betragte det registrerede par i eksemplet som omfattet af EF-traktatens artikel 13 og 14, således at både den EF-ansatte og den registrerede partner anses som hjemmehørende i landet og dermed fuldt skattepligtige. Belgiens lovgivning sidestiller derimod ikke registreret partnerskab med et ægteskab, og den EF-ansattes partner vil derfor ikke blive anset for en ægtefælle, der er omfattet af artikel 14. Belgien vil anse partneren som bosat i Belgien og derfor omfattet af fuld skattepligt.

Et tilsvarende dobbeltdomicilproblem kan foreligge, hvis en dansk diplomat, som af den danske stat udsendes til tjeneste i udlandet, tager sin registrerede partner med.

Det modsatte problem kan foreligge for et par fra en anden EF-stat, hvoraf den ene gør tjeneste ved en EF-institution her i landet, hvis de lader deres partnerskab registrere. I så fald vil Danmark betragte den EF-ansatte og dennes registrerede partner som hjemmehørende i den oprindelige hjemstat; denne stat vil derimod anse partneren for hjemmehørende her i landet.

Vedtagelsen af partnerskabsforslagene vil altså kunne medføre, at en registreret partner til en EF-ansat eller en diplomat, der arbejder i en anden EF-stat eller i udlandet, vil blive anset for hjemmehørende både i Danmark og i den fremmede stat.

Hvis Danmark har en dobbeltbeskatningsaftale med den fremmede stat, vil dette dobbeltdomicil-problem blive løst ved aftalens bestemmelse om skattemæssigt hjemsted.